

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Założenia projektu ustawy zmieniającej ustawę o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych w zakresie implementacji przepisów Dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami

Nr	Prze- pis dyrek- tywy	Treść przepisu dyrektywy	Przepis prawa krajowego już implementowany	Konie- czność wdro- żenia	Jednostka redakcyjna projektu założeń ustawy
1	art. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności prowadzonej przez instytucje pracowniczych programów emerytalnych.		N	
2	art. 2 ust. 1	Niniejszą dyrektywę stosuje się do instytucji pracowniczych programów emerytalnych. W przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym instytucje pracowniczych programów emerytalnych nie posiadają osobowości prawnej, Państwa Członkowskie stosują niniejszą dyrektywę albo do tych instytucji lub, z zastrzeżeniem ust. 2, do tych upoważnionych podmiotów, które są odpowiedzialne za zarządzanie tymi systemami i działają na ich rzecz.		N	
3	art. 2 ust. 2	Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: <ul style="list-style-type: none"> a) instytucji zarządzających systemami zabezpieczenia społecznego, objętych rozporządzeniem (EWG) nr 1408/71 i rozporządzeniem (EWG) nr 574/72; b) instytucji, objętych dyrektywą 73/239/EWG, dyrektywą 85/611/EWG, dyrektywą 93/22/EWG, dyrektywą 2000/12/WE i dyrektywą 2002/83/WE; c) instytucji działających na zasadzie finansowania repartycyjnego; d) instytucji, w których pracownicy instytucji finansujących nie posiadają uprawnień do świadczeń i w których instytucja finansująca może umarzać aktywa w dowolnym czasie i niekoniecznie 		N	

		<p>wywiązuje się ze swoich zobowiązań z tytułu płatności świadczeń emerytalnych;</p> <p>e) przedsiębiorstw stosujących systemy księgowania rezerw w celu wypłaty świadczeń emerytalnych swoim pracownikom.</p>			
4	art. 3	<p>Instytucje pracowniczych programów emerytalnych, które obsługują również obowiązkowe systemy emerytalne związane z zatrudnieniem, traktowane jako systemy zabezpieczenia społecznego, objęte rozporządzeniami (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72, objęte są niniejszą dyrektywą w odniesieniu do ich nieobligatoryjnej działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych. W takim przypadku, pasywa i odpowiadające im aktywa wyodrębnia się i nie jest możliwe przeniesienie ich do obowiązkowych systemów emerytalnych, które są traktowane jako systemy zabezpieczenia społecznego lub odwrotnie.</p>		N	
5	art. 4	<p>Rodzime Państwo Członkowskie może wybrać stosowanie przepisów art. 9-16 i 18-20 niniejszej dyrektywy do działalności zakładu ubezpieczeń w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, objętych dyrektywą 2002/83/WE. W takim przypadku, wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające wymienionej działalności są wyodrębnione, zarządzane i tworzone odrębnie od innej działalności zakładów ubezpieczeń, bez możliwości przeniesienia.</p> <p>W takim przypadku i tylko o ile dotyczy to działalności ich pracowniczego programu emerytalnego, zakłady ubezpieczeń nie są objęte art. 20-26, 31 i 36 dyrektywy 2002/83/WE.</p> <p>Rodzime Państwo Członkowskie zapewnia, że albo właściwe władze albo władze odpowiedzialne za nadzór nad zakładami ubezpieczeń, objętych dyrektywą 2002/83/WE, jako część ich działań nadzorczych, weryfikują wyraźne rozdzielenie odpowiedniej działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych.</p>		T	II. 2. 1)
6	art. 5	<p>Z wyjątkiem art. 19, Państwa Członkowskie mogą nie stosować niniejszej dyrektywy w całości lub w części, do jakiegokolwiek instytucji znajdującej się na ich terytorium, która obsługuje programy emerytalne, w których uczestniczy łącznie mniej niż 100 uczestników. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 2 takim instytucjom należy jednak przyznać prawo stosowania niniejszej dyrektywy na zasadzie dobrowolności. Art. 20 może być stosowany jedynie pod warunkiem, że stosuje się wszystkie inne przepisy niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą nie stosować art. 9-17 do instytucji, które prowadzą pracownicz programy emerytalne na podstawie statutu, zgodnie z ustawodawstwem i są gwarantowane przez władze publiczne. Art. 20 można stosować jedynie pod warunkiem, że stosuje się wszystkie inne przepisy niniejszej dyrektywy.</p>		N	

7	art. 6	<p>Do celów niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) „instytucja pracowniczych programów emerytalnych” lub „instytucja” oznacza instytucję niezależnie od jej formy prawnej, działającą na bazie kapitałowej, ustanowioną niezależnie od jakiegokolwiek instytucji finansującej lub organizacji handlowej w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych w kontekście działalności zawodowej na podstawie porozumienia lub umowy uzgodnionej:</p> <ul style="list-style-type: none"> – indywidualnie lub zbiorowo między pracodawcą (pracodawcami) a pracownikiem (pracownikami) lub ich odpowiednimi przedstawicielami, lub – z osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek zgodnie z ustawodawstwem rodzimego i przyjmującego Państwa Członkowskiego <p>i która prowadzi działalność bezpośrednio z nich wynikającą;</p> <p>b) „program emerytalny” oznacza umowę, porozumienie, umowę powierniczą lub reguły określające, które świadczenia emerytalne są przyznawane i na jakich warunkach;</p> <p>c) „instytucja finansująca” oznacza każde przedsiębiorstwo lub inny podmiot, niezależnie od tego, czy obejmuje lub składa się z jednej lub więcej osób prawnych lub fizycznych, które pełnią funkcję pracodawcy lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek lub jakkolwiek ich połączenia i które wpłacają składki do instytucji pracowniczych programów emerytalnych;</p> <p>d) „świadczenia emerytalne” oznacza świadczenia wypłacane w zależności od osiągniętego lub przewidywanego osiągnięcia emerytury lub, gdy są one uzupełnieniem tych świadczeń i świadczone dodatkowo w formie wypłat z tytułu śmierci, niepełnosprawności lub zaprzestania zatrudnienia lub w formie zapomóg lub usług w razie choroby, ubóstwa lub śmierci. W celu zapewnienia bezpieczeństwa finansowego na emeryturze, świadczenia te przyjmują zazwyczaj formę dożywotnich wypłat. Mogą to być również wypłaty dokonywane na okresy przejściowe lub jako ryczałt;</p> <p>e) „uczestnik” oznacza osobę, której działalność zawodowa uprawnia lub uprawni jego/ją do świadczeń emerytalnych zgodnie z przepisami programu emerytalnego;</p> <p>f) „beneficjent” oznacza osobę otrzymującą świadczenia emerytalne;</p> <p>g) „właściwe władze” oznacza krajowe władze wyznaczone do wykonywania zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie;</p>		T	II. 2. 1) a),b) i c)
---	--------	---	--	---	----------------------

		<p>h) „ryzyka biometryczne” oznacza ryzyka związane ze śmiercią, niepełnosprawnością i długowiecznością;</p> <p>i) „rodzime Państwo Członkowskie oznacza Państwo Członkowskie, w którym instytucja posiada swoją siedzibę statutową i zarząd lub, jeśli nie posiada siedziby statutowej, zarząd;</p> <p>j) „przyjmujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, którego przepisy socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do relacji między instytucjami finansującymi i uczestnikami.</p>			
8	art. 7	<p>Każde Państwo Członkowskie wymaga, aby instytucje znajdujące się na jego terytorium ograniczyły swoje działania do czynności związanych z emeryturami i świadczeniami oraz działań z nich wynikających.</p> <p>W przypadku gdy zgodnie z art. 4 zakład ubezpieczeń prowadzi działalność w zakresie pracowniczego programu emerytalnego poprzez wyodrębnienie swoich aktywów i pasywów, wyodrębnione aktywa i pasywa ogranicza się do działań związanych z emeryturami i świadczeniami oraz działań z nich wynikających.</p>	art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
9	art. 8	Każde Państwo Członkowskie zapewnia prawne rozdzielanie instytucji finansującej i instytucji pracowniczych programów emerytalnych w celu ochrony aktywów instytucji w interesie uczestników i beneficjentów w razie upadłości instytucji finansującej.	Art. 20 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 5)
10	art. 9 ust. 1 pkt a	Każde Państwo Członkowskie zapewnia prawne rozdzielanie instytucji finansującej i instytucji pracowniczych programów emerytalnych w celu ochrony aktywów instytucji w interesie uczestników i beneficjentów w razie upadłości instytucji finansującej.	Art. 12 pkt 4 w zw. z art. 16 ust.1 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 2)
11	art. 9 ust. 1 pkt b	Każde Państwo Członkowskie zapewnia prawne rozdzielanie instytucji finansującej i instytucji pracowniczych programów emerytalnych w celu ochrony aktywów instytucji w interesie uczestników i beneficjentów w razie upadłości instytucji finansującej.	Art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
12	art. 9 ust. 1 pkt c	właściwie ustanowione reguły, dotyczące funkcjonowania danego programu emerytalnego, prowadzonego przez instytucję, zostały wprowadzone i członkowie zostali w sposób dostateczny poinformowani o tych regułach;	Art.18 ust. 2 w zw. z art. 17 ust. 1-4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o	T	II. 2. 6)

			pracowniczych programach emerytalnych.		
13	art. 9 ust. 1 pkt d	wszystkie rezerwy techniczne są wyliczane i poświadczane przez aktuarusza lub, jeśli nie przez aktuarusza, to przez innego specjalistę w tej dziedzinie, w tym biegłego rewidenta, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, na podstawie metod aktuarialnych uznanych przez właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego;		N	
14	art. 9 ust. 1 pkt e	w przypadku gdy instytucja finansująca gwarantuje wypłatę świadczeń emerytalnych, zobowiązuje się do regularnego finansowania;	Art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	
15	art. 9 ust. 1 pkt f	członkowie są dostatecznie informowani o warunkach programu emerytalnego, w szczególności dotyczących: (i) praw i obowiązków stron uczestniczących w systemie emerytalnym; (ii) ryzyk finansowych, technicznych i innych związanych z systemem emerytalnym; (iii) charakteru i podziału tych ryzyk.	Art. 22 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	
16	art. 9 ust. 2	Zgodnie z zasadą pomocniczości i biorąc pod uwagę skalę świadczeń emerytalnych, oferowanych w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, Państwa Członkowskie mogą zapewnić, że opcja objęcia długowieczności i niepełnosprawności, rezerwy dla osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela i gwarancja zwrotu składek jako dodatkowe świadczenia, są oferowane członkom, o ile tak uzgodnią pracodawcy i pracownicy lub ich odpowiedni przedstawiciele.		N	
17	art. 9 ust. 3	Państwo Członkowskie może określić warunki działania instytucji znajdującej się na jego terytorium z zastrzeżeniem innych wymagań w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów członków i beneficjentów.		N	
18	art. 9 ust. 4	Państwo Członkowskie może zezwolić lub wymagać od instytucji znajdujących się na jego terytorium powierzenia zarządzania tymi instytucjami, w całości lub w części, innym podmiotom działającym na rzecz z tych instytucji.		T	II. 2. 1)
19	art. 9 ust. 5	Państwo Członkowskie może zezwolić lub wymagać od instytucji znajdujących się na jego terytorium powierzenia zarządzania tymi instytucjami, w całości lub w części, innym podmiotom działającym na rzecz z tych instytucji.	Art. 35 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy	N	

			emerytalnych oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.		
20	art. 10	Każde Państwo Członkowskie wymaga, aby każda instytucja znajdująca się na jego terytorium sporządzała roczne sprawozdanie finansowe i roczne sprawozdanie, biorąc pod uwagę każdy program emerytalny, obsługiwany przez instytucję i, gdzie stosowne, roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania w odniesieniu do każdego programu emerytalnego. Roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania zawierają prawdziwy i rzetelny obraz aktywów i pasywów instytucji oraz sytuacji finansowej. Roczne sprawozdania finansowe i informacje w sprawozdaniach są wyczerpujące, rzetelnie przedstawione i należyście zatwierdzone przez uprawnione osoby zgodnie z prawem krajowym.	Art. 195 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
21	art. 11	<p>1. W zależności od rodzaju przyjętego programu emerytalnego, każde Państwo Członkowskie zapewnia, że każda instytucja znajdująca się na jego terytorium dostarcza, co najmniej informacje określone w niniejszym artykule.</p> <p>2. Uczestnicy i beneficjenci oraz/lub, gdzie stosowne, ich przedstawiciele otrzymują:</p> <p>a) na żądanie, roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania określone w art. 10; w przypadku gdy instytucja ponosi odpowiedzialność za więcej niż jeden program, sprawozdania odnoszące się do ich poszczególnych programów emerytalnych;</p> <p>b) w rozsądnym terminie, wszelkie istotne informacje dotyczące zmian w zasadach programu emerytalnego.</p> <p>3. Oświadczenie dotyczące zasad polityki inwestycyjnej, określonej w art. 12 jest udostępnione uczestnikom i beneficjentom oraz/lub, gdzie stosowne, ich przedstawicielom na żądanie.</p> <p>4. Każdy uczestnik otrzymuje również, na żądanie, szczegółową i istotną informację na temat:</p> <p>a) docelowego poziomu świadczeń emerytalnych, jeśli ma zastosowanie;</p> <p>b) poziomu świadczeń w przypadku zaprzestania zatrudnienia;</p> <p>c) w przypadku gdy członkowie ponoszą ryzyko inwestycyjne, zakresu opcji inwestycyjnych, jeśli ma zastosowanie, oraz rzeczywistych portfeli inwestycyjnych, jak również informacji dotyczących ryzyka i kosztów związanych z inwestycjami;</p>	Art. 6 ust. 15 pkt 2 oraz art. 22 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	

		<p>d) uzgodnień odnoszących się do przeniesienia praw do świadczeń emerytalnych na inną instytucję pracowniczych programów emerytalnych w przypadku rozwiązania stosunku pracy. Członkowie otrzymują każdego roku krótkie dane szczegółowe o sytuacji instytucji, jak również o aktualnym poziomie finansowania ich indywidualnie nabytych uprawnień.</p> <p>5. Każdy beneficjent otrzymuje, po przejściu na emeryturę lub, gdy inne świadczenia stają się należne, właściwą informację o świadczeniach, które są należne i odpowiednich opcjach wypłat.</p>			
22	art. 12	<p>Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że każda instytucja znajdująca się na jego terytorium przygotowuje i sporządza, co najmniej raz trzy lata, oświadczenie na piśmie w sprawie zasad polityki inwestycyjnej. Oświadczenie to jest weryfikowane niezwłocznie po wprowadzeniu wszelkich istotnych zmian w polityce inwestycyjnej. Państwa Członkowskie zapewniają, że to oświadczenie zawiera, co najmniej, takie sprawy jak metody mierzenia ryzyka inwestycyjnego, realizowane procesy zarządzania ryzykiem i strategiczna alokacja aktywów odnosząca się do charakteru i okresu zobowiązań z tytułu emerytur.</p>	Art. 194 a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
23	art. 13 pkt a	<p>Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że właściwe władze, w odniesieniu do każdej instytucji znajdującej się na jego terytorium, posiadają niezbędne uprawnienia i środki:</p> <p>a) w celu żądania od instytucji, członków jej zarządu i innych kierowników lub dyrektorów oraz osób kontrolujących instytucję, dostarczania informacji dotyczących wszystkich spraw przedsiębiorstwa lub przesyłania wszystkich dokumentów przedsiębiorstwa;</p>	Art. 23 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	
24	art. 13 pkt b	<p>b) nadzoru nad relacjami między instytucją a innymi przedsiębiorstwami lub między instytucjami w przypadku gdy instytucje przekazują funkcje do innych przedsiębiorstw lub instytucji (nabywanie usług u kontrahentów zewnętrznych), wpływają na sytuację finansową instytucji lub są zaangażowane w sposób istotny w skuteczny nadzór;</p>	art. 23 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	
25	art. 13 pkt c	<p>c) w celu regularnego otrzymywania oświadczenia w zakresie zasad polityki inwestycyjnej, rocznych sprawozdań finansowych i rocznych sprawozdań oraz wszystkich dokumentów niezbędnych do celów nadzoru. Może to dotyczyć takich dokumentów jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) wewnętrzne raporty okresowe; (ii) wyceny aktuarialne i szczegółowe założenia; (iii) badania aktywów i pasywów; (iv) dowody spójności z zasadami polityki inwestycyjnej; (v) dowody, że składki zostały zapłacone zgodnie z planem; (vi) sprawozdania osób odpowiedzialnych za kontrolę rocznych sprawozdań finansowych, 	Art. 23 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	

		określonych w art. 10;			
26	art. 13 pkt d	d) w celu przeprowadzania kontroli na miejscu w pomieszczeniach instytucji i, w miarę potrzeby, w zakresie funkcji operacji zleconych na zewnątrz celem sprawdzenia, czy działalność prowadzona jest zgodnie z zasadami nadzoru.	Art. 23 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	
27	art. 14 ust. 1	Właściwe władze wymagają od każdej instytucji znajdującej się na ich terytorium, aby posiadała należyte procedury administracyjne i księgowe oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej.		T	II. 2. 1)
28	art. 14 ust. 2	Właściwe władze posiadają uprawnienia do podejmowania wszelkich środków, w miarę potrzeby, o charakterze administracyjnym lub finansowym zarówno w odniesieniu do instytucji znajdującej się na ich terytorium, jaki i wobec osób kierujących instytucją, które są właściwe i niezbędne do zapobieżenia lub zaradzeniu wszelkim nieprawidłowościom szkodliwym dla interesów uczestników i beneficjentów. Władze te mogą także ograniczyć lub zakazać swobodnego rozporządzania aktywami instytucji w przypadku, gdy: a) instytucja nie zdołała utworzyć dostatecznych rezerw technicznych w odniesieniu do całokształtu działalności lub posiada niedostateczne aktywa dla pokrycia rezerw technicznych; b) instytucja nie była w stanie utrzymać ustawowych funduszy własnych.	Art. 200 ust. 1 pkt 2,3, art. 204, 204a, 204 c ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,	N	
29	art. 14 ust. 3	W celu zabezpieczenia interesów uczestników i beneficjentów, właściwe władze mogą przekazać uprawnienia, które osoby kierujące instytucją znajdującą się na ich terytorium posiadają zgodnie z przepisami rodzimego Państwa Członkowskiego, w całości lub częściowo, specjalnemu przedstawicielowi, który spełnia wymagania dla wykonywania tych uprawnień.		N	
30	art. 14 ust. 4	Właściwe władze mogą zakazać lub ograniczyć działalność instytucji znajdującej się na ich terytorium w przypadku, gdy: a) instytucja nie wywiązuje się z obowiązku dostatecznej ochrony interesów uczestników i beneficjentów; b) instytucja nie spełnia już warunków działania; c) instytucja w poważnym stopniu nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z przepisów, którym podlega; d) w działalności transgranicznej, instytucja nie respektuje wymagań prawa socjalnego i prawa	Art. 62 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	

		pracy przyjmującego Państwa Członkowskiego dotyczących dziedziny pracowniczych emerytur. Każda decyzja o zabronieniu działalności poparta jest szczegółowym uzasadnieniem i przekazywana do wiadomości zainteresowanej instytucji.			
31	art. 14 ust. 5	Państwa Członkowskie zapewniają, że od decyzji dotyczących instytucji, podejmowanych na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą przysługuje odwołanie na drodze sądowej.	Art. 202 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
32	art. 15 ust. 1	Rodzime Państwo Członkowskie zapewnia, że instytucje obsługujące pracownicze programy emerytalne ustalają zawsze uwzględniając pełen zakres ich programów emerytalnych, dostateczną kwotę pasywów odpowiadającą zobowiązaniom finansowym, które wynikają z ich portfela istniejących umów emerytalnych.		T	II. 2. 1) d-g
33	art. 15 ust. 2	Rodzime Państwo Członkowskie zapewnia, że instytucje obsługujące pracownicze programy emerytalne, w przypadku zapewnienia ubezpieczenia od ryzyk biometrycznych i/lub gwarancji zarówno wyników inwestycyjnych, jak i danego poziomu świadczeń, utworzą dostateczne rezerwy techniczne w odniesieniu do pełnego zakresu tych programów.		T	II. 2. 3)
34	art. 15 ust. 3	Każdego roku następuje wyliczenie rezerw technicznych. Jednakże, rodzime Państwo Członkowskie może zezwolić na wyliczenie raz na trzy lata pod warunkiem, że instytucja przekazuje uczestnikom i/lub właściwym władzom zaświadczenie lub sprawozdanie na temat korekt w nadchodzących latach. Zaświadczenie lub sprawozdanie przedstawia skorygowany rozwój rezerw technicznych i zmiany w ryzykach objętych ubezpieczeniem.		T	II. 2. 1)
35	art. 15 ust. 4 pkt a	Rezerwy techniczne są wyliczane i poświadczone przez aktuarusza lub, jeśli nie przez aktuarusza, to przez innego specjalistę w tej dziedzinie, w tym biegłego rewidenta, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, na podstawie metod aktuarialnych uznanych przez właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego, zgodnie z następującymi zasadami: a) minimalna kwota rezerw technicznych jest wyliczana na podstawie dostatecznie ostrożnej wyceny aktuarialnej, biorąc pod uwagę wszystkie zobowiązania z tytułu świadczeń i składek zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi emerytur danej instytucji. Muszą one być wystarczające zarówno dla emerytur i świadczeń już wypłacanych dla beneficjentów, którym nadal będą wypłacane świadczenia, oraz odzwierciedlać zobowiązania, jakie wynikają z należnych uprawnień emerytalnych uczestników. Założenia ekonomiczne i aktuarialne wybrane dla wyceny		T	II. 2. 4)

		pasywów są również wybrane w sposób ostrożny, biorąc pod uwagę, w stosowanych przypadkach, właściwy margines ujemnego odchylenia;			
36	art. 15 ust. 4 pkt b	b) stosowane maksymalne stopy procentowe należy wybrać w sposób ostrożny i określać zgodnie z odpowiednimi przepisami rodzimego Państwa Członkowskiego. Te rozsądne stopy procentowe są ustalane, biorąc pod uwagę: - przychód z odpowiednich aktywów, posiadanych przez instytucję i przyszłe dochody z inwestycji i/lub - przychody rynkowe z akcji o wysokiej jakości lub obligacji państwowych;		T	II. 2. 4)
37	art. 15 ust. 4 pkt c	c) tablice biometryczne wykorzystywane w celu wyliczenia rezerw technicznych są oparte na ostrożnych zasadach, uwzględniając główne cechy charakterystyczne grupy uczestników i systemów emerytalnych, w szczególności przewidywane zmiany odpowiednich ryzyk;		T	II. 2. 4)
38	art. 15 ust. 4 pkt d	d) metoda i podstawa wyliczenia rezerw technicznych pozostają, ogólnie biorąc, stałe z roku na rok budżetowy. Jednakże, brak ciągłości może być uzasadniony zmianami prawnymi, demograficznymi lub okolicznościami gospodarczym, leżącymi u podstaw założeń.		T	II. 2. 1)
39	art. 15 ust. 5	Rodzime Państwo Członkowskie może dokonać wyliczenia rezerw technicznych z zastrzeżeniem dodatkowych i bardziej szczegółowych wymagań w celu zapewnienia dostatecznej ochrony interesów uczestników i beneficjentów.		T	II. 2. 1)
40	art. 15 ust. 6	W związku z dalszą harmonizacją przepisów, dotyczących wyliczenia rezerw technicznych, które mogą być uzasadnione – zwłaszcza stopy procentowe i inne założenia, wywierające wpływ na poziom rezerw technicznych – Komisja wydaje na żądanie Państwa Członkowskiego lub co dwa lata sprawozdanie o sytuacji dotyczącej rozwoju działalności transgranicznej. Komisja proponuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapobieżenia możliwym zakłóceniom spowodowanym przez różne poziomy stóp procentowych i ochrony interesów uczestników i beneficjentów każdego programu.		T	II. 2. 1)
41	art. 16 ust. 1	Rodzime Państwo Członkowskie wymaga, aby każda instytucja zawsze posiadała dostateczne i odpowiednie aktywa dla pokrycia rezerw technicznych w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów emerytalnych.		T	II. 2. 1) i 3)

42	art. 16 ust. 2 pkt a	Rodzime Państwo Członkowskie może zezwolić instytucji, na czas określony, na posiadanie niewystarczających aktywów dla pokrycia rezerw technicznych. W tym przypadku właściwe władze wymagają, aby instytucja przyjęła konkretny i możliwy do realizacji plan naprawczy w celu zapewnienia, że wymagania ust. 1 są ponownie spełnione. Plan podlega następującym warunkom: a) instytucja sporządza konkretny i możliwy do wykonania plan ponownego utworzenia w pożądanym czasie wymaganej kwoty aktywów dla pełnego pokrycia rezerw technicznych. Plan jest udostępniony członkom lub, gdzie to stosowne, ich przedstawicielom i/lub będzie przedmiotem zatwierdzenia przez właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego;		T	II. 2. 1)
43	art. 16 ust. 2 pkt b	b) sporządzając plan, należy uwzględnić szczególną sytuację instytucji, zwłaszcza strukturę aktywów/pasywów, charakter ryzyka, plan płynności, strukturę wieku uczestników uprawnionych do otrzymywania świadczeń emerytalnych, plany uruchomienia systemów i plany przejścia od sytuacji braku lub częściowego finansowania do pełnego finansowania;		T	II. 2. 1)
44	art. 16 ust. 2 pkt c	c) w przypadku zakończenia programu emerytalnego w okresie określonym wyżej w niniejszym ustępie, instytucja informuje właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego. Instytucja ustanawia procedurę w celu przeniesienia aktywów i odpowiadających im pasywów do innej instytucji finansowej lub podobnego podmiotu. Procedura jest ujawniana właściwym władzom rodzimego Państwa Członkowskiego i udostępnia się ogólny zarys procedury uczestnikom lub, gdzie to stosowne, ich przedstawicielom zgodnie z zasadą poufności.		T	II. 2. 1)
45	art. 16 ust. 3	W przypadku działalności transgranicznej, określonej w art. 20, rezerwy techniczne są zawsze całkowicie finansowane w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanego programu emerytalnego. Jeśli warunki te nie są spełnione, właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego interweniują zgodnie z art. 14. W celu dostosowania się do tego wymogu, rodzime Państwo Członkowskie może wymagać wyodrębnienia aktywów i pasywów.		T	II. 2. 1)
46	art. 17 ust. 1	Rodzime Państwo Członkowskie zapewnia, że instytucje obsługujące programy emerytalne, w przypadku gdy instytucja sama, a nie instytucja finansująca, ubezpiecza pasywa dla pokrycia ryzyka biometrycznego lub gwarantuje określony wynik działalności inwestycyjnej lub dany poziom świadczeń, posiadają stale dodatkowe aktywa ponad rezerwy techniczne, które służą jako zabezpieczenie. Kwota taka odzwierciedla rodzaj ryzyka i podstawę aktywów w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych systemów. Aktywa te są wolne od wszelkich przewidywalnych zobowiązań i służą jako zabezpieczenie kapitałowe dla łagodzenia rozbieżności między oczekiwanymi a rzeczywistymi kosztami i zyskami.		T	II. 2. 4)

47	art. 17 ust. 2	Do celów wyliczenia minimalnej kwoty dodatkowych aktywów, stosuje się przepisy ustanowione w art. 18 i 19 dyrektywy 79/267/EWG.		T	II. 2. 1)
48	art. 17 ust. 3	Jednakże ust. 1 nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich, aby domagać się od instytucji znajdujących się na ich terytorium utrzymywania statutowych funduszy własnych lub ustanowienia bardziej szczegółowych zasad pod warunkiem, że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi.		T	II. 2. 3)
49	art. 18 ust. 1 pkt a	Państwa Członkowskie wymagają od instytucji znajdujących się na ich terytorium, aby inwestowały zgodnie z regułą „przezornej osoby”, w szczególności zgodnie z następującymi zasadami: a) aktywa są inwestowane w najlepszym interesie uczestników i beneficjentów. W przypadku potencjalnego konfliktu interesów, instytucja lub podmiot, który zarządza jej portfelem, zapewnia, że inwestycja jest dokonywana wyłącznie w interesie uczestników i beneficjentów;	Art. 139 ustawy z dnia z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
50	art. 18 ust. 1 pkt b	b) aktywa są inwestowane w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo, jakość, płynność i rentowność portfela jako całości. Aktywa na pokrycie rezerw technicznych mogą być również inwestowane w sposób zgodny z rodzajem i okresem oczekiwanych, przyszłych świadczeń emerytalnych;		T	II. 2. 1)
51	art. 18 ust. 1 pkt c	c) aktywa są inwestowane głównie na rynkach regulowanych. Inwestowanie w aktywa, które nie są dopuszczone do obrotu na regulowanych rynkach finansowych, musi w każdym wypadku być utrzymywane na rozsądnym poziomie;	Art. 141, 142 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
52	art. 18 ust. 1 pkt d	d) inwestowanie w instrumenty pochodne jest możliwe w zakresie, w jakim przyczynia się do zmniejszenia ryzyka inwestycji lub ułatwienia w zakresie efektywnego zarządzania portfelem. Muszą być one wycenione na rozsądnej podstawie, uwzględniając podstawowe aktywa, i włączone do wyceny aktywów instytucji. Instytucja unika również nadmiernej ekspozycji na ryzyko tego samego kontrahenta i inne transakcje instrumentami pochodnymi;	Art. 141 ust. 3 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
53	art. 18 ust. 1 pkt e	e) aktywa są właściwie zróżnicowane w taki sposób, aby unikać nadmiernego uzależnienia od poszczególnego aktywów, emitenta lub grupy przedsiębiorstw oraz kumulacji ryzyk w portfelu jako całości. Inwestycje w aktywa emitowane przez tego samego emitenta lub emitentów należących do tej samej grupy nie narażają instytucji na nadmierną koncentrację ryzyka;	Art. 141, 142, 146, 148 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)

54	art. 18 ust. 1 pkt f	<p>f) inwestowanie w instytucję finansującą nie może przekroczyć 5% portfela jako całości a w przypadku gdy instytucja finansująca należy do grupy, inwestowanie w instytucje należące do tej samej grupy co instytucja finansująca nie może przekroczyć 10% tego portfela.</p> <p>W przypadku gdy instytucja jest finansowana przez kilka instytucji, inwestowanie w te instytucje finansujące musi być dokonane w sposób ostrożny, biorąc pod uwagę potrzebę właściwej dywersyfikacji.</p> <p>Państwa Członkowskie mogą decydować o niestosowaniu wymagań określonych w lit. e) i f) do inwestycji w obligacje państwowe.</p>	Art. 54 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych	T	II. 2. 1)
55	art. 18 ust. 2	Rodzime Państwo Członkowskie zakazuje instytucji zaciągania pożyczek lub działania w charakterze poręczyciela na rzecz osób trzecich. Jednakże, Państwa Członkowskie mogą upoważnić instytucję do prowadzenia niektórych operacji zaciągania pożyczek wyłącznie w celach utrzymania płynności i tylko na okres przejściowy.	Art. 150 pkt 3, art. 151 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
56	art. 18 ust. 3	Państwa Członkowskie nie wymagają od instytucji działających na ich terytorium inwestowania w określone rodzaje aktywów.		T	II. 2. 1)
57	art. 18 ust. 4	Bez uszczerbku dla przepisów art. 12, Państwa Członkowskie nie uzależniają decyzji inwestycyjnych instytucji znajdującej się na ich terytorium lub zarządzającego jej inwestycjami od jakiegokolwiek uprzedniej zgody lub wymagań systematycznego powiadamiania.		T	II. 2. 1)
58	art. 18 ust. 5 pkt a	<p>Zgodnie z przepisami ust. 1-4, Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do instytucji znajdujących się na ich terytorium, ustanowić bardziej szczegółowe zasady, włączając zasady ilościowe pod warunkiem, że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi dla odzwierciedlenia pełnego zakresu programów emerytalnych obsługiwanych przez te instytucje.</p> <p>W szczególności, Państwa Członkowskie mogą stosować przepisy inwestycyjne podobne do wymienionych w dyrektywie 2002/83/WE.</p> <p>Jednakże Państwa Członkowskie nie stawiają przeszkód instytucjom w:</p> <p>a) inwestowaniu do 70% aktywów stanowiących pokrycie rezerw technicznych lub całego portfela w odniesieniu do systemów, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestowania w akcje, zbywalne papiery wartościowe traktowane jako udziały i obligacje korporacyjne dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych i decydowaniu o relatywnej wadze tych papierów</p>	Art. 142 ust.1 pkt 1-11, 13 a-13c ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)

		wartościowych w ich portfelu inwestycyjnym. Pod warunkiem, że jest to uzasadnione względami ostrożnościowymi, Państwa Członkowskie mogą jednakże stosować dolną granicę dla instytucji, które oferują produkty emerytalne z gwarantowaną długoterminową stopą procentową, ponoszą ryzyko inwestycyjne i same występują o gwarancję;			
59	art. 18 ust. 5 pkt b	b) inwestowaniu do 30% aktywów stanowiących pokrycie rezerw technicznych w aktywa denominowane w walutach innych niż pasywa;		T	II. 2. 1)
60	art. 18 ust. 5 pkt c	c) inwestowaniu na rynkach kapitałowych obciążonych ryzykiem.	Art. 141 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
61	art. 18 ust. 6	Ust. 5 nie wyklucza prawa Państw Członkowskich, aby wymagać stosowania przez instytucje znajdujące się na ich terytorium bardziej rygorystycznych zasad inwestowania również na bazie indywidualnej pod warunkiem, że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi, w szczególności w świetle pasywów wprowadzanych do instytucji.		T	II. 2. 1)
62	art. 18 ust. 7a –	<p>W przypadku działalności transgranicznej, określonej w art. 20, właściwe władze każdego przyjmującego Państwa Członkowskiego mogą wymagać, że zasady określone w akapicie drugim stosuje się do instytucji w rodzimym Państwie Członkowskim. W takim przypadku, zasady te stosuje się tylko do części aktywów instytucji, które odpowiadają działaniom prowadzonym w poszczególnym przyjmującym Państwie Członkowskim. Ponadto, stosuje się je jedynie, o ile te same lub bardziej rygorystyczne zasady stosuje się również do instytucji znajdujących się na terytorium przyjmującego Państwa Członkowskiego.</p> <p>Zasady określone w akapicie pierwszym są następujące:</p> <p>a) instytucja nie inwestuje więcej niż 30% tych aktywów w akcje, inne papiery wartościowe traktowane jako udziały i dłużne papiery, które nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub instytucja inwestuje co najmniej 70% tych aktywów w akcje, inne papiery wartościowe traktowane jako udziały oraz papiery dłużne, które są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;</p>	Art. 142 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych	T	II. 2. 1)

63	art. 18 ust. 7b –	b) instytucja inwestuje nie więcej niż 5% tych aktywów w akcje i inne papiery wartościowe traktowane jako udziały, obligacje korporacyjne, papiery dłużne i inne instrumenty rynku pieniężnego i kapitałowego emitowane przez to samo przedsiębiorstwo i nie więcej niż 10% tych aktywów w akcje i inne papiery wartościowe traktowane jako udziały, obligacje, papiery dłużne i inne instrumenty rynku pieniężnego i kapitałowego emitowane przez przedsiębiorstwa należące do danej grupy;	Art. 146 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych	T	II. 2. 1)
64	art. 18 ust. 7c	c) instytucja nie inwestuje więcej niż 30% tych aktywów w aktywa denominowane w walutach innych niż pasywa. Do zapewnienia tych wymagań, rodzime Państwo Członkowskie może wymagać wyodrębnienia aktywów.	Art. 143 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych	T	II. 2. 1)
65	art. 19 ust. 1	Państwa Członkowskie nie ograniczają instytucji w zakresie mianowania, w celu zarządzania portfelem inwestycyjnym, osób zarządzających inwestycjami, prowadzących działalność w innym Państwie Członkowskim i należycie upoważnionych do tej działalności zgodnie z dyrektywami 85/611/EWG, 93/22/EWG, 2000/12/WE i 2002/83/WE, jak również określonymi w art. 2 ust. 1 niniejszej dyrektywy.	Brak w prawie krajowym przepisów ograniczających instytucje w zakresie mianowania, w celu zarządzania portfelem inwestycyjnym, osób zarządzających inwestycjami, prowadzących działalność w innym Państwie Członkowskim i należycie upoważnionych do tej działalności zgodnie z dyrektywami 85/611/EWG, 93/22/EWG, 2000/12/WE i 2002/83/WE, jak również określonymi w art. 2 ust. 1 dyrektywy	N	
66	art. 19 ust. 2	Państwa Członkowskie nie ograniczają instytucji w zakresie mianowania w celu nadzoru nad ich aktywami, osób nadzorujących, prowadzących działalność w innym Państwie Członkowskim i należycie upoważnionych zgodnie z dyrektywą 93/22/EWG lub dyrektywą 2000/12/WE lub akceptowanych jako depozytariuszy do celów dyrektywy 85/611/EWG. Przepis określony w niniejszym ustępie nie stanowi przeszkody dla rodzimego Państwa Członkowskiego do mianowania z urzędu depozytariusza lub osoby nadzorującej.	Brak w prawie krajowym przepisów ograniczających instytucje w zakresie mianowania w celu nadzoru nad ich aktywami, osób nadzorujących, prowadzących działalność	N	

			w innym Państwie Członkowskim i należycie upoważnionych zgodnie z dyrektywą 93/22/EWG lub dyrektywą 2000/12/WE lub akceptowanych jako depozytariuszy do celów dyrektywy 85/611/EWG.		
67	art. 19 ust. 3	Każde Państwo Członkowskie podejmie niezbędne kroki, aby w ramach prawa krajowego, zgodnie z art. 14, wprowadzić zakaz swobodnej sprzedaży aktywów w posiadaniu depozytariusza lub osoby nadzorującej znajdującej się na jego terytorium, na żądanie instytucji rodzimego Państwa Członkowskiego.	Art. 35 i 159 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
68	art. 20 ust. 1	Bez uszczerbku dla krajowego prawa socjalnego i prawa pracy w sprawie organizacji programów emerytalnych, włączając obowiązkowe członkostwo i rezultaty układów zbiorowych, Państwa Członkowskie zezwalają przedsiębiorstwom znajdującym się na ich terytorium na finansowanie instytucji pracowniczych programów emerytalnych uprawnionym w innych Państwach Członkowskich. Zezwalają one również uprawnionym na ich terytorium instytucjom pracowniczych programów emerytalnych na akceptowanie finansowania przez przedsiębiorstwa znajdujące się na terytorium innych Państw Członkowskich.	Art. 8a i art. 35 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
69	art. 20 ust. 2	Instytucja, która pragnie przyjąć finansowanie przez instytucję finansującą znajdującą się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, podlega obowiązkowi uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych władz jej rodzimego Państwa Członkowskiego określonego w art. 9 ust. 4. Instytucja, o swoim zamiarze przyjęcia finansowania przez instytucję finansującą znajdującą się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, powiadamia właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy jest do tego upoważniona.	Art. 35 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	T	II. 2. 1)
70	art. 20 ust. 3	Państwa Członkowskie wymagają od instytucji znajdujących się na ich terytorium i którym złożono propozycję finansowania przez instytucję znajdującą się na terytorium innego Państwa Członkowskiego, dostarczenia następujących informacji w przypadku powiadamiania na mocy ust. 2: a) przyjmujące Państwo(-a) Członkowskie; b) nazwa instytucji finansującej;	Ust. 1 art. 58a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)

		c) główne cechy charakterystyczne programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany przez instytucję finansującą.			
71	art. 20 ust. 4	W przypadku gdy właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego są powiadamiane na mocy ust. 2 i dopóki nie mają powodu, aby wątpić, że struktura administracyjna lub sytuacja finansowa instytucji lub nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących instytucją są zgodne z działaniami proponowanymi przez przyjmujące Państwo Członkowskie, mogą one, w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 3, przekazać informacje właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskie i informować odpowiednią instytucję.	Art. 35a oraz ust. 1 art. 58a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
72	art. 20 ust. 5	Zanim instytucja rozpocznie obsługę programu emerytalnego dla instytucji finansującej w innym Państwie Członkowskim, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji określonych w ust. 3, informują właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego, stosownie do potrzeb, o wymaganiach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych emerytur, w ramach których jest obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję w rodzimym Państwie Członkowskim i o wszelkich zasadach, jakie należy stosować zgodnie z art. 18 ust. 7 i ust. 7 niniejszego artykułu. Właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego przekazują instytucji te informacje.	Ust. 1 art. 58a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
73	art. 20 ust. 6	Po otrzymaniu informacji określonej w ust. 5, lub jeśli nie zostanie przekazana żadna informacja od właściwych władz rodzimego Państwa Członkowskiego po wygaśnięciu okresu przewidzianego w ust. 5, instytucja może rozpocząć obsługę programu emerytalnego finansowanego przez instytucję przyjmującego Państwa Członkowskiego zgodnie z wymaganiami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego Państwa Członkowskiego dotyczących pracowniczych emerytur i wszelkimi zasadami, jakie należy stosować zgodnie z art. 18 ust. 7 i ust. 7 niniejszego artykułu.	Art. 76 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)
74	art. 20 ust. 7	W szczególności, instytucja finansowana przez instytucję znajdującą się na terytorium innego Państwa Członkowskiego również podlega, w odniesieniu do odpowiednich uczestników, wszelkim wymaganiom w zakresie informacji nałożonym przez właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego na instytucje znajdujące się na terytorium tego Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 11.	Art. 6 ust. 15 pkt 2 oraz art. 22 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	T	II. 2. 1)
75	art. 20 ust. 8	Właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego informują właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego o wszelkich istotnych zmianach prawa socjalnego i prawa pracy w przyjmującym Państwie Członkowskim dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, które mogą wpływać na cechy charakterystyczne programu emerytalnego w zakresie, w jakim dotyczy to funkcjonowania programu emerytalnego finansowanego przez instytucję w przyjmującym Państwie	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	T	II. 2. 1)

		Członkowskim i wszelkich zasad, jakie należy stosować zgodnie z art. 18 ust. 7 i ust. 7 niniejszego artykułu.			
76	art. 20 ust. 9	Instytucja podlega bieżącemu nadzorowi właściwych władze przyjmującego Państwa Członkowskiego w zakresie zgodności jej działalności z wymaganiami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego Państwa Członkowskiego dotyczących pracowniczych programów emerytalnych określonych w ust. 5 i wymogami w zakresie informacji określonymi w ust. 7. Gdyby taki nadzór ujawnił nieprawidłowości, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego informują niezwłocznie właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego. Właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego podejmą, w koordynacji z właściwymi władzami rodzimego Państwa Członkowskiego, niezbędne kroki w celu zapewnienia, że dana instytucja zaprzestanie naruszać prawo socjalne i prawo pracy.	Art. 36 ust. 1a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	T	II. 2. 1)
77	art. 20 ust. 10	Jeśli, pomimo środków podjętych przez właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego lub ze względu na brak odpowiednich środków w rodzimym Państwie Członkowskim, instytucja uporczywie narusza stosowane przepisy dotyczące wymagań prawa socjalnego i prawa pracy rodzimego Państwa Członkowskiego dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, właściwe władze rodzimego Państwa Członkowskiego mogą, po przekazaniu informacji właściwym władzom rodzimego Państwa Członkowskiego, podjąć odpowiednie kroki w celu zapobieżenia lub ukrócenia dalszych nieprawidłowości włączając, w zakresie, w jakim jest absolutnie niezbędne, uniemożliwienie działania instytucji w rodzimym Państwie Członkowskim na rzecz instytucji finansującej.	art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.	N	
78	art. 21 ust. 1	Państwa Członkowskie zapewniają, w odpowiedni sposób, jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy poprzez stałą wymianę informacji i doświadczeń w celu wypracowania najlepszych praktyk w tej dziedzinie i ścisłą współpracę i czyniąc to zapobiegają zakłóceniom konkurencji i stwarzają warunki wymagane dla bezproblemowego uczestnictwa transgranicznego.		N	
79	art. 21 ust. 2	Komisja i właściwe władze Państw Członkowskich współpracują ściśle w celu ułatwienia nadzoru nad działalnością instytucji pracowniczych programów emerytalnych.		N	
80	art. 21 ust. 3	Każde Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o wszelkich poważniejszych trudnościach, jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy. Komisja i właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich zbadają takie trudności tak szybko jak to możliwe w celu znalezienia właściwego rozwiązania.		N	
81	art. 21 ust. 4	W cztery lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, Komisja przedstawi sprawozdanie, w którym dokona przeglądu:		N	

		<p>a) stosowania art. 18 i postępu osiągniętego w dostosowaniu krajowych systemów nadzoru, i</p> <p>b) stosowania art. 19 ust. 2 akapit drugi, w szczególności w sytuacji występującej w Państwach Członkowskich dotyczącej wykorzystania depozytariuszy i roli, jaką odgrywają w miarę potrzeby.</p>			
82	art. 21 ust. 5	Właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego mogą zwrócić się do właściwych władz rodzimego Państwa Członkowskiego w celu podjęcia decyzji o wyodrębnieniu aktywów i pasywów instytucji, przewidzianych w art. 16 ust. 3 i art. 18 ust. 7.		N	
83	art. 22 ust. 1	<p>Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do 23 września 2005 i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.</p> <p>Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.</p>	Przypisy do tytułu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych oraz ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.	N	
84	art. 22 ust. 2	Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą		N	
85	art. 22 ust. 3	Państwa Członkowskie mogą odroczyć do 23 września 2010 r. stosowanie art. 17 ust. 1 i 2 do instytucji znajdujących się na ich terytorium, które w terminie określonym w ust. 1 niniejszego artykułu nie posiadają minimalnego poziomu obowiązkowych funduszy własnych wymaganych zgodnie z art. 17 ust. 1 i 2. Jednakże, instytucje pragnące obsługiwać prowadzić systemy emerytalne w sposób transgraniczny, w rozumieniu art. 20, nie mogą tego uczynić, jeśli nie zastosują się do postanowień niniejszej dyrektywy.		N	
86	art. 22 ust. 4	Państwa Członkowskie mogą odroczyć do 23 września 2010 r. stosowanie art. 18 ust. 1 lit. f) do instytucji znajdujących się na ich terytorium. Jednakże, instytucje pragnące obsługiwać systemy emerytalne w sposób transgraniczny, w rozumieniu art. 20, nie mogą tego uczynić, jeśli nie zastosują się do postanowień niniejszej dyrektywy.		N	
87	art. 23	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.		N	
88	art. 24	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.		N	